

נ א מיי פ"ו מהלכות
סוכה הלכה טו סמג
עשין מג טו"ע א"ח סי'
תרגו סעף א:
נא ב מיי פ"ה מהלכות
סוכה הלכה כה סמג
עשין שס טו"ע א"ח סי'
תרגו סעף ב:
נג ג מיי פ"ה מהלכות
ת"ח הלכה ז:
נג ד מיי פ"ב מהל'
שבת הלכה ל סמג לאוין
סה טו"ע א"ח סי' שיג
סעף א:

רבינו חננאל

אין יוצאין מסוכה לסוכה
כו' וחכ"א יוצאין מסוכה
לסוכה [ועושין סוכה]
בחולו של מועד. ועוד
אמרו חכמים אע"פ
שאמרו אין אדם יוצא
בלולבו של חבירו אבל
יוצא הוא בסוכתו של
חבירו שנאמר כל האזרח
בישראל וגו' מלמד שכל
ישראל ראוין לישוב
בסוכה אחת והאי דכתיב
תעשה לך למעוטי גזולה
אבל שאולה כשרה היא:
ת"ר מעשה בר' אליעזר
ששבת בסוכת יוחנן בן
אלעאי הגיעה חמה בשפת
הסוכה א"ל מהו לפרוש
עליה סדין א"ל אין שבת
מישראל שלא העמיד
שופטים כו' הגיעה חמה
במרגלותיו של ר"א עמד
ר' יוחנן ופרס עליה סדין
הפשיל ר' אליעזר טליתו
יצא ואסיקנא שבת היתה
שלא היה ר' אליעזר יוצא
מביתו ברגל ולמה לא
השיבו מפני שלא אמר
דבר שלא שמע מרבו
מעולם ואמאי לא
פשיט ליה מדידיה דתנן
פקק החלון ר' אליעזר
אומר בזמן שתלוי
וקשור פוקקין בו דילמא

הגהות וצינונים

[א] הראויה ל"ג (ש"ח)
משיב דבר סי' ל"ט:
[ב] נדצ"ל בסבת
כבקרא: [ג] צ"ל בסבת
(רש"י וכ"ה בדפוס):
[ד] שלא יאמרו היתיר
את הדבר כ"ה בס"א
(גליין): [ה] צ"ל
דבדידה [גליין]:
[ו] נדצ"ל בסבת
ובדפוס: בסוכת:
[ז] צ"ל ומדמרבין עי'
מהר"ם ורש"ל [גליין]:
[ח] רש"ל מ"ז ועי' רש"א
(גליין):

כו: הישן תחת המטה

פרק שני

סוכה

(א) [לעיל ט.]. (ב) [לעיל ט.
כג.]. (ג) [לקמן כט: ל.
לה. מ"א: פסחים לז.].
(ד) [לקמן לא.]. (ה) [לעיל
טו.]. ועי' רש"י לקמן לא.
ד"ה אבל, (ו) [עין חוס'
פסחים קט. ד"ה שנאמר
ושמחת. (ז) כ"ה טו.
(ח) [חוספ' פ"א ע"ש].
(ט) [יומא סו:]. (י) [לקמן
כח.]. (יא) נרכות כו: וסוף
מס' כלה ועי' מג"א סי'
קנו, (ל) שבת קכה: קלו:
עירובין מד. (מ) ב"ב
צא. (נ) לקמן מא ע"ב.

תורה אור השלם

(א) חג הסוכות תעשה
לך שבועת ימים
באספך
ומיקבד:
(ב) ולקחתם לכם ביום
הראשון פרי עץ הדר
פפת תמר וענף
עץ עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יי'
אלהיכם שבועת ימים:
(ג) בספת תשבו שבועת
ימים כל האזרח
בישראל וישבו בספת:
(ד) ונתתה הכסף בכל
אשר תאונה נפשך
בכפר ובצאן ובין
ובשכר ובכל אשר
תשאליך נפשך ואכלת
שם לפני יי' אלהיך
ושמחת אתה וביתך:
(ה) ויאמר מודע את
הלכת אליו היום לא
חדש ולא שבת והאמר
שלו: [מלכים ב' ה. כג]

ליקוטי רש"י

בחולו של מועד. אם
לא עשה מתחילה.
למעוטי גזולה. דענין
מעשה לך משלך [לעיל ט.].
שא שהפליגו. והפרישן
לדברים אחרים כאלו
המחזיקין לדמות כשאינו
יודע להשיב אלא יודע היה
אזל לא אמר דבר שלא
שמע מרבו [יומא סו:].
פקק החלון. כגון
ארובת הגג [שבת קלו:].
ותלוי. שאינו נגרר בארץ
שהחבל שהוא קשור בו
אינו מגיע לארץ. אין
פוקקין בו. דמיחוי
כמוסיף על הצנין [שם
קכה:]. דלמי לצנין
שמוסיף על סמימת הצנין
ואף על פי שעראי הוא
שהרי יחזור ויפתחו
[עירובין מד:].

מהו דתיבא כיון דנפלא אחריתי היא. יש ספרים שכתבו זהו
קמ"ל כיון (דצדדי¹⁰) קעביד איהי היא משמע לפי שזונה
אותה צאותן עליה: כל האזרח בישראל ישבו בסוכות¹¹. משמע
סוכה אחת לכל ישראל שיצאו זה זה אחר זה ואי אפשר שמהא

אין יוצאין מסוכה לסוכה⁶ ואין עושין סוכה
בחולו של מועד וחכמים אומרים יוצאין
מסוכה לסוכה ועושין סוכה בחולו של
מועד ושיון שאם נפלה שחוזר ובונה בחולו
של מועד מ"ט דר' אליעזר אמר קרא⁸ חג
הסוכות תעשה לך שבועת ימים עשה⁹ סוכה
הראויה¹⁰ לשבעה ורבנן הכי קאמר רחמנא
עשה סוכה בחג ושיון שאם נפלה שחוזר
ובונה אותה בחולו של מועד פשיטא מהו
דתיבא האי אחריתי היא ואינה לשבעה
קמ"ל תניא ר' אליעזר אומר כשם שאין
אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של
חג בלולבו של חבירו דכתיב² ולקחתם לכם
ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים
³ משלכם כך אין⁷ אדם יוצא ידי חובתו
בסוכתו של חבירו דכתיב חג הסוכות
תעשה לך שבועת ימים משלך² וחכמים
אומרים אע"פ שאמרו אין אדם יוצא ידי
חובתו ביום טוב הראשון בלולבו של חבירו
אבל יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו
דכתיב³ כל האזרח בישראל ישבו בסוכות¹¹
מלמד שכל ישראל ראויים לישוב בסוכה
אחת ורבנן האי לך מאי דרשי ביה מיבעי
ליה⁶ למעוטי גזולה אבל שאולה כתיב כל
האזרח ור' אליעזר האי כל האזרח מאי
עביד ליה מיבעי ליה לגר שנתגייר בינתים
וקמן שנתגדל בינתים ורבנן כיון שאמרו
עושין סוכה בחולו של מועד לא אצטרך
קרא ת"ר מעשה בר' אלעאי שהלך להקביל
פני ר' אליעזר רבו בלוד ברגל אמר לו אלעאי
אינך משובתי הרגל שהיה ר' אליעזר אומר
משבח אני את העצלנין שאין יוצאין מבתיהן
ברגל דכתיב¹² ושמחת אתה¹⁰ וביתך איני
והאמר ר' יצחק 'מניין¹³ שחייב אדם להקביל
פני רבו ברגל שנא'¹⁴ מדוע את הולכת
אליו היום לא חרש ולא שבת מכלל דבחדש
ושבת מוחייב איניש לאקבולי אפי רביה
לא קשיא הא דאזיל ואתי ביומיה הא דאזיל
ולא אתי ביומיה ת"ר¹⁵ מעשה בר' אליעזר
ששבת בגליל העליון בסוכתו של יוחנן
ברבי אלעאי בקיסרי ואמרי לה בקיסריון והגיע חמה לסוכה אמר לו מהו
שאפרוש עליה סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבט מישראל שלא
העמיד ממנו שופט הגיע חמה לחצי הסוכה אמר לו מהו שאפרוש עליה
סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבט מישראל שלא יצאו ממנו נביאים
שבט יהודה ובנימין העמידו מלכים על פי נביאים הגיע חמה למרגלותיו של
ר' אליעזר נטל יוחנן סדין ופירש עליה הפשיל ר' אליעזר טליתו לאחוריו ויצא
¹⁶ לא מפני שהפליגו בדברים אלא מפני¹⁷ שלא אמר דבר שלא¹⁸ שמע מפי רבו
לעולם היכי עביד הכי והאמר ר' אליעזר אין יוצאין מסוכה לסוכה רגל אחר
הואי והאמר ר' אליעזר משבח אני את העצלנין שאין יוצאין מבתיהן ברגל שבת
הואי ותיפשוט ליה מדידיה דתנן¹⁹ פקק החלון ר' אליעזר אומר בזמן שקשור
ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו²⁰ וחכמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין
התם

מסוכה לסוכה בו. והיאך הניח שבת שצמח הרגל את סוכתו שהיתה צלוד שהיה דר צלוד כדתיבא
רגל אחר היה. כגון עזרת והיו יושבין בסוכה משום חיר: ותפשוט ליה מדידיה. שלא תפרוש עליה סדין
ולא מוסקיף: ואם לאו אין פוקקין בו. דמוסקיף הוא על סמימת אהל:
התם

מסוכה לסוכה בו. והיאך הניח שבת שצמח הרגל את סוכתו שהיתה צלוד שהיה דר צלוד כדתיבא
רגל אחר היה. כגון עזרת והיו יושבין בסוכה משום חיר: ותפשוט ליה מדידיה. שלא תפרוש עליה סדין
ולא מוסקיף: ואם לאו אין פוקקין בו. דמוסקיף הוא על סמימת אהל:
התם